

skal man bare vide, at det koster noget at gå i store sko, og det skal da vejes med ind. Jeg er ikke i stand til her at sige, hvad sko i den størrelse koster, men det kan vi finde ud af i det videre arbejde.

Så appellerer jeg bare til, at man overvejer, om man vil foretage den investering i forhold til det, der også bør være en ambition, nemlig at vi generelt har et billigt distributionssystem, hvor det jo sådan set også til dato er sådan, at jeg endnu ikke har hørt om, at der er folk med handicap, der ikke har fået deres medicin.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jeg vil bare høre, om ministeren ikke kan bekræfte, at erhvervs- og boligministeren har afsat en pulje netop i 2004 til handicaptilgængeligheden, og om apotekerne ikke kan drage nytte af den pulje.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jo, jeg kan bekræfte, at der er afsat økonomiske ressourcer til at understøtte det, der også er regeringens politiske ambition, og som jeg forstår at vi også deler med de partier, der indgik i den tidligere regering, og som efter 9 år ikke fik løst problemet fuldt ud. Det kan jeg bekræfte.

Så synes jeg i øvrigt, det er et tema, vi må vende tilbage til under udvalgsarbejdet, hvor jeg gerne stiller mig til rådighed. Det er jo ikke nogen dagsorden, der deler os; der findes jo ikke noget parti – som jeg kender til i hvert fald – der har en målsætning om, at de handicappede ikke skal have adgang til apotekerne.

Det, vi må diskutere med hinanden også på et mere oplyst grundlag end det, jeg er i stand til at tilvejebringe her på et ben fra talerstolen uden notater, er: Hvad er det for en økonomisk ramme, man i givet fald kan fremme sådan en ambition inden for?

(Kort bemærkning).

Lene Garsdal (SF):

Jeg vil gerne vende tilbage til det med informationspligten med hensyn til det liberaliserede, for det er jo fuldstændig rigtigt, at brugsudleveren ikke skal have den pligt. Det er jo netop også derfor, det kun er nogle ganske få og små pak-

ninger, der er lagt ud. Men når borgeren kommer på apoteket og skal have hovedpinepiller eller et eller andet andet, så ved borgeren jo ikke nødvendigvis, hvad der er liberaliseret, og hvad der ikke er liberaliseret. Det er jo det, jeg synes er det problematiske ved det, at nogle af håndkøbslægemidlerne får man information om, andre ikke. Det er den ulogik, som jeg gerne ville have ministerens kommentar til.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det har jeg kommenteret nu i flere omgange, så jeg tror ikke, jeg kan berige debatten på det her punkt.

Fru Lene Garsdal søger at forfølge noget logik, men så synes jeg altså, at når man har taget ansvaret for at sige, at der er noget medicin af nogle bestemte typer og i bestemte meget begrænsede mængder, hvor vi ikke føler, at det skal være forbeholdt apotekerne at informere borgerne om denne medicins anvendelse, men hvor vi i virkeligheden lader det være op til ganske almindelig konkurrence, ligesom vi kender det med hensyn til havregryn og elpærer og alt muligt andet, så er den logiske effekt af det, at man ikke i forhold til nogen, der sælger de her præparater, giver en skærpet informationspligt.

Det rokker jo ikke ved, at apotekeren i forhold til almindelig god kundebehandling har en mulighed for at informere. Jeg tror også, vi skal holde op med at tro på, at ting kun fungerer, hvis vi her i Folketinget har siddet og dikteret det. Jeg tror sådan set, at vi alle ville være ilde stedt, hvis folk i det her samfund kun gjorde ting, som vi herinde først havde besluttet de skulle gøre.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.